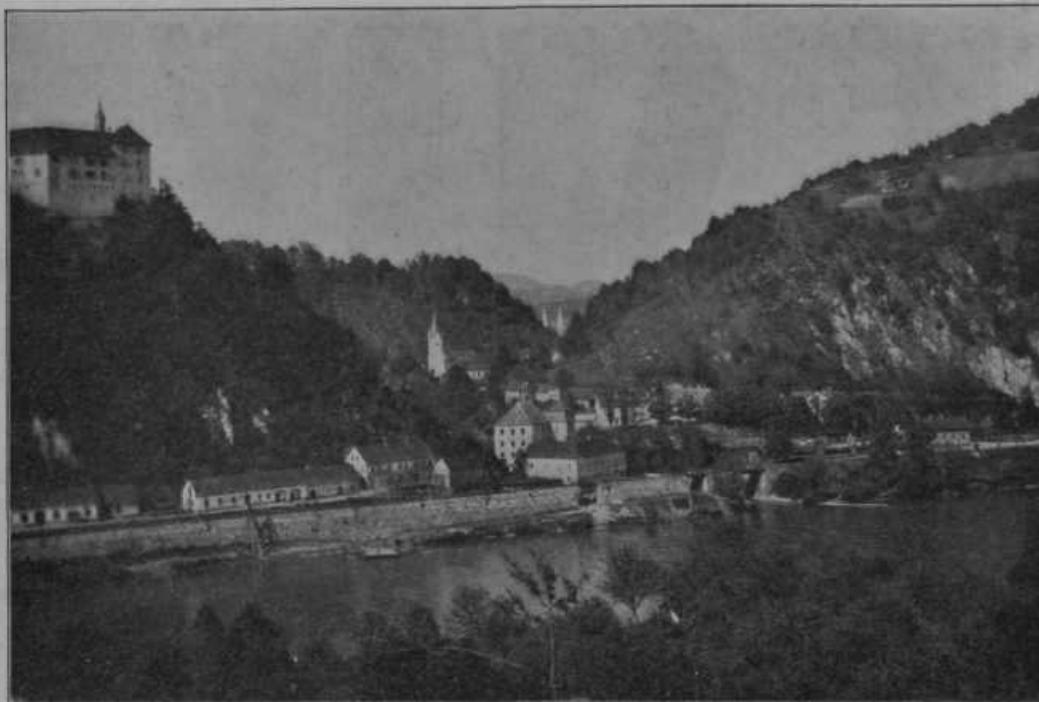

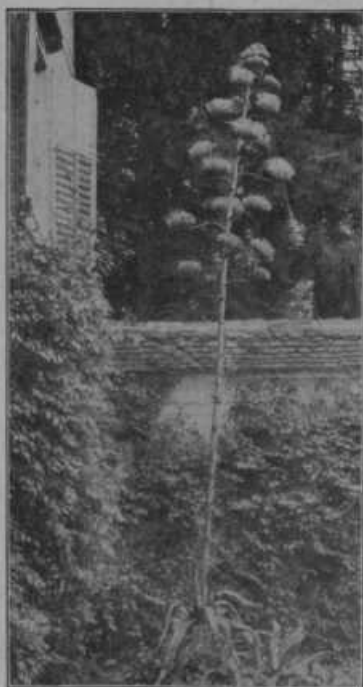

Rajhenburg. (Foto Bavec, Rajhenburg.) Župnija Lurske Marije v Rajhenburgu je ena največjih pa tudi najlepših v lavantinski škofiji. Šteje okoli 7000 duš in obsega 10 občin. V župniji so štiri šole s 27 razredi. Sedaj župnikuje tam preč. gospod Jožef Tratnik. — Prvotna župnijska cerkev sv. Petra in Pavla je zelo stara in pozidana že l. 1275. Bila je najprej vikarijatna cerkev (vikariat je obstojal že l. 1213) in je razmeroma zelo pozno postala župnijska cerkev. Rajhenburg je ena najstarejših naselbin na bivšem Spodnjem Štajerskem. Saj kažejo zgodovinski spomeniki, da je že v rimski dobi morala biti tu ali vsaj v neposredni bližini postojanka. Grad je bil nanovo pozidan že l. 1127 in pozneje večkrat obnovljen. — Že koncem 13. stoletja se omenjajo v zgodovini lastniki rajhenburskega gradu med katerimi je bilo pozneje mnogo slavnih mož, tako Rajnbreht Rajhenburski, ki je v časih cesarja Maksimilijana mnogo storil za državo. Tu sta živela Niklas Rajhenburski in njegov brat. Po stari pripovedi

sta se brata dolga leta prepirala in strašno sovražila. Ko sta l. 1434 drug drugega skozi okno zagledala (starejši brat je bil lastnik gornjega, mlajši pa lastnik spodnjega grada), sta drug na drugega streljala in se medsebojno ustrelila. Njuno strašno sovraštvo je baje trajalo še po smrti, da so njune lobanje, ki so bile shranjene v grajski kapeli, sklepemale z zobmi in sta njuna duhova v gradu povzročala strašanski ropot.

Monsinor Umek Mihael, novi stolni župnik in kanonik v Mariboru, rojen 18. sept. 1886 v Pišecah, posv. 27. julija 1910, od 1919 do 1. nov. 1930 dvorni kaplan in škofijski tajnik v Mariboru. Sv. Oče ga je imenoval 15. junija 1928 za svojega tajnega častnega kaplana in monsinjorja. Po smrti stoln. župnika Fr. Moravca pa je bil imenovan za stolnega župnika v Mariboru.

Lovski gradič celjskih grofov v Trbovljah? Zgodovinske znamenitosti naših krajev prav malo poznamo. Gornja slika nam kaže najstarejšo hišo v Trbovljah, ki je bila svoj čas lovski grad celjskih grofov, pozneje, v začetku novega veka, finanjska postaja, kjer so stanovali in uradovali »ibljatariji«. Kaj natančnejšega je težko ugotoviti.

Levo:

100 letna roža (Foto Titl, Slov. Bistrica) agava v grajskem vrtu gospoda F. Attemsa v Slov. Bistrici. Steblo je visoko 5 m. Roža je letos po 100 letih spet cvetela.

Zlatoporočenca Podojsteršek Jurij in Marija v Razborju pri Slov. Gradcu v krogu svojih sinov, hčerk, vnukov in gostov.

Zlata poroka Matevža in Ane Kotnik v Črešnjevcu pri Sl. Bistrici dne 9. julija 1930. Zlatoporočenca v krogu svojih gostov.